

Передакова О.Б., магістрант гр. ПУА-16-1мз,
Сергієнко Т.І., к.п.н., доцент- науковий керівник

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНОЮ СФЕРОЮ В ОРГАНІЗАЦІЇ ЯК УМОВА РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Запорізька державна інженерна академія

Актуальність дослідження соціальної сфери в тому, що це складова частина життєдіяльності організації, безпосередньо пов'язаної з розподілом матеріальних і духовних благ, задоволенням специфічних потреб людини, якістю і рівнем його життя. Методи дослідження – соціоаксіологічний, соціантропологічний, що визначають цінність людини і охоплюють різноманітні відносини між особистостями, соціальними групами та верствами населення [1,с.31-50]. Соціальна сфера охоплює сферу здоров'я, освіти і культури, санаторно-курортного забезпечення, індустрію спорту і туризму, житловий фонд і комунальне господарство, вбирає в себе систему соціального захисту та гарантій громадян; спирається на традиції, звичаї, а також сферу соціального обслуговування населення. Саме тому для удосконалення управління соціальною сферою в умовах ринку повинна функціонувати соціально-орієнтована економіка як ефективно функціонуючий ринковий механізм, що забезпечує соціальні потреби громадян, направлена на досягнення соціального росту, отримання прибутку, справедливого і гідного вирішення соціальних проблем. Цілями і завданнями соціальної економіки є дотримання основних прав людини і принципу соціальної справедливості, що надає кожному громадянину рівні соціальні можливості для виявлення своїх здібностей, ініціативи, підвищення рівня добробуту людей і соціального захисту у відповідності з можливостями держави, підтримки у суспільстві стабільності, згоди і соціального миру. Удосконалення управління соціальною сферою в організації в умовах ринку направлено на забезпечення механізму соціальної справедливості в соціальній державі, яка призначена здійснювати сучасну соціальну політику держави, соціальних гарантій і соціального партнерства і пріоритет їх завдань. Історично сформувалася соціальна держава у результаті соціального реформізму, що привів західні країни до формування сильної соціальної політики держави, створення державної системи соціального страхування, соціального забезпечення і соціальної підтримки малозабезпечених, системи безкоштовного медичного обслуговування, освіти і пенсійного забезпечення, системи вирішення соціальних конфліктів шляхом соціального партнерства. Прикладом «соціальної держави» є шведська модель, в якій вперше була створена система соціального захисту (1937) і розроблена система соціального партнерства. Аналогічна політика проводиться в Данії, Норвегії та інших країнах. Отже, удосконалення управління соціальною сферою в організації в умовах ринку має сформувати механізм соціального забезпечення, громадян, а для цього повинні бути сформовані всі умови – економічні, політичні, соціальні, культурні, правові. Соціальний менеджмент, в основі якого управління соціальною сферою, – це науковий напрямок, в основі якого соціальна сфера та проблеми «людини як міри всіх речей». Це парадигма управлінського мислення, що ефективно впливає на розвиток людського капіталу (потенціалу) та сприяє формуванню робочої сили нової якості. Соціальний менеджмент базується на гуманістичних навалах, актуалізує проблему інвестицій в людину та її розвиток, базується на гармонізації всіх відносин в суспільстві.

Література:

1. Воронкова В.Г. Формування антропологічної парадигми політичного менеджменту в умовах глобалізації // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії: збірник наукових праць. - Запоріжжя: Вид-во ЗДІА, 2008.- Вип.34.- С.31-50.